

Перхун, Л. П. Проблеми реформування системи освіти у світлі стратегії державної кадрової політики / Л. П. Перхун // Держава і право: проблеми становлення і стратегія розвитку : збірник матеріалів V міжнародної науково-практичної конференції (19-20 травня 2012 року) / Міністерство внутрішніх справ України, Харківський національний університет внутрішніх справ. - Суми : ТОВ "Друкарський дім "ПАПІРУС", 2012. – Ч. II. - С. 113-115.

Большинство старшеклассников связывают такое отношение к реальной действительности с состоянием правовой и политико-правовой сферой жизни общества. Примеры реальной жизни, бесправие простого народа, нарушение прав и свобод граждан, отнюдь не безоблачные горизонты правовой системы России ставят перед преподавателем очень сложную задачу [2, 33]. На уроках обществознания, истории, права необходимо создавать атмосферу искренней заинтересованности старшеклассников в обсуждаемых проблемах, стараться активнее вовлекать их в процесс познания, не бояться создавать проблемные и дискуссионные ситуации, отдавать приоритет практическим правовым вопросам и проблемам и тем самым формировать не только правовое сознание, но и важнейшие нравственные качества и ценностные установки молодежи, в руках и «головах» которых – будущее государства.

Литература

1. Бабенко А.Н. Правовые ценности и освоение их личностью. – М.: Астрель, 2002. – 162 с.
2. Мазаев В.Д. О проблемах правового образования в школе // Основы государства и права. – 2000. – №3 – С. 28-34.

Л.П. ПЕРХУН

ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ»

ПРОБЛЕМИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОСВІТИ У СВІТЛІ СТРАТЕГІЇ ДЕРЖАВНОЇ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ

1 лютого 2012 року Указом Президента України була затверджена Стратегія державної кадрової політики на 2012 – 2020 роки, головною метою якої є забезпечення всіх сфер життєдіяльності держави кваліфікованими кадрами, необхідними для реалізації національних інтересів у контексті розвитку України як демократичної, соціальної держави з розвинутою ринковою економікою[1].

Одним із шляхів досягнення цієї мети є реформування системи освіти країни. Основні напрямки, пріоритети, завдання і механізми реалізації державної політики в галузі освіти прописані у Проекті Національної стратегії розвитку освіти в Україні на 2012-2021 роки [2].

За часи незалежності України створено низку нових законів та державних програм, що регулюють освітні процеси, зокрема, що стосуються:

- впровадження у навчально-виховний процес загальноосвітніх навчальних закладів інформаційно-комунікаційних технологій;
- розвитку позашкільної, дошкільної, професійно-технічної, вищої освіти тощо;
- реформування сільських шкіл;
- реалізації Конвенції ООН про права інвалідів та розвитку системи реабілітації інвалідів;
- оновлення Державних стандартів освіти різних рівнів і напрямів підготовки.

Однак незупинний соціально-економічний розвиток суспільства висуває все нові й нові задачі реформування освіти, зокрема, на сьогодні актуальними питаннями визначено:

- розвиток системи моніторингу і оцінки результатів реформування всіх підсистем та напрямків освіти з метою забезпечення рівного доступу до здобуття якісної освіти;
- дослідження шляхів залучення інвестицій в освіту від роботодавців, розвиток приватно-державного партнерства, більш широке використання програмно-цільового методу фінансування з метою розроблення ефективних механізмів фінансування освіти;
- оптимізацію мережі позашкільних навчальних закладів різних типів державної і комунальної форм власності, забезпечення кадрами із спеціальною вищою освітою;
- комплексну медичну, психологічну, педагогічну, соціальну реабілітацію дітей, які потребують корекції фізичного та (або) розумового розвитку;
- створення відповідної нормативно-правової бази та визначення взаємодії міждержавними установами, недержавними організаціями і соціальними партнерами у сфері освіти дорослих;
- дослідження питання централізації/децентралізації управління всіма підсистемами освіти, що має здійснюватися в умовах дефіциту бюджетних коштів на її утримання з метою подальшого зменшення кількості центральних органів виконавчої влади, структурних підрозділів окремих підсистем освіти, з одного боку, і надання автономії окремим її підсистемам, структурним підрозділам, з іншого;
- визначення цілей та окремих функцій громадсько-державного управління освітою;
- оптимізацію мережі вищих навчальних закладів з метою створення конкурентоспроможних сучасних ВНЗ через утворення навчально-наукових університетів, потужних регіональних університетських комплексів, які об'єднують ВНЗ різних типів, створення спільних із НАН України навчально-наукових підрозділів;

- удосконалення системи відбору молоді на педагогічні спеціальності, розширення цільового прийому та запровадження підготовки вчителя на основі договорів, розробку системи заходів задля підвищення престижності педагогічної праці, визначення її пріоритету у державній політиці розвитку суспільства;

- розробку та забезпечення реалізації заходів щодо залучення іноземних студентів для навчання в Україні, передбачаючи збільшення кількості навчальних програм для них у вищих навчальних закладах і закладах післядипломної освіти [2].

Вирішення означених проблем справедливо вбачається авторами Стратегії через:

- удосконалення нормативно-правової бази системи освіти,
- оновлення структури системи освіти,
- модернізацію змісту освіти, системи управління останньою;

- забезпечення розвитку і соціалізації дітей та молоді;
- забезпечення розвитку наукової та інноваційної діяльності в освіті;

- національний моніторинг системи освіти;
- інформатизацію освіти тощо.

Література

1. Указ Президента України Про Стратегію державної кадрової політики на 2012-2020 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/45/2012>.

2. Проект Національної стратегії розвитку освіти в Україні на 2012-2021 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://mgu.com.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=655:-2012-2021-&catid=23&Itemid=89.

С.Г. ПІШУН

*Сумська філія Харківського національного
університету внутрішніх справ*

ВИХОВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ ЯК КОМУНІКАТИВНОЇ НЕОБХІДНОСТІ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ

Виховання комунікативної толерантності у студентів є спеціально організованим педагогічним процесом цілеспрямованого особистого розвитку студента на основі виявлення, вивчення і вдосконалення його індивідуальних особливостей, що проявляються в